

Lønninger paa selve Finansloven. Jeg tror, at vi have Grund til at udtale et Ønske om, at vi maatte naa til inden alt for længe at faa samlede Lønningslove med periodisk tilbagevendende Revision, thi hvor meget vi end søge at faa Ensartethed ind i Afgørelserne med Hensyn til Lønningerne, og hvor meget vi end prøve paa — og vi have jo desværre i alt for høj Grad prøvet derpaa — at reparere de Brøst, der kunne være, ved Bevillinger paa Finansloven, skal det nok vise sig, at det alligevel alt i alt afføder ny Krav, ny Utilfredshed, og det er egentlig ikke Meningen med Lønningsforbedringer, tværtimod! Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa at omtale Spørgsmaalet nærmere, jeg gør blot opmærksom paa det for alle Parter — jeg kan gerne sige for alle Partier — meget ønskelige i, at man kunde naa til saadanne samlede Lønningslove med periodisk efter kortere eller længere Tid, maaske for hvert femte Aar, tilbagevendende Revision for samtlige Etater. Man vil derved blive fri for en hel Del Misfornøjelse indenfor de paagældende Etater, der paa den Maade ville have Sikkerhed for, at der med visse Mellemrum blev Lejlighed til at undersøge, om deres Lønninger staa i passende Forhold baade til det Niveau, som Livsforholdene kunne siges at kræve, og til andre Etaters Lønninger, med hvilke der kan være Grund til at foretage Sammenligninger.

Jeg har allerede haft Lejlighed til kort at omtale den store Stigning i Udgifterne, der har fundet Sted under Behandlingen af Finansloven. Jeg vil ogsaa i den Forbindelse gøre opmærksom paa, at der temmelig sikkert er noget meget uheldigt i, at vi i stigende Grad synes at komme til den Praksis, at det egentlig er under Behandlingen i Tinget, at vi lægge vort Budget. Det Overblik over Budgettet, der maa kræves, kan aldrig blive tilfredsstillende under en saadan Affattelse, hvor der kommer Merudgifter paa over 3 Mill. Kr. ind under Finanslovens Behandling. Det siger sig selv, at den Afvejning af, hvilke Krav det nu er nødvendigt at tage med, og hvilke det maaske kan gaa an at skyde ud, kan ikke finde Sted, naar der fra første November, maaske allerede fra

Oktober Maaned til hen midt i Marts Maaned bliver ved at myldre Ændringsforslag ind fra Administrationen, Ændringsforslag, som man dømmer over og afgør hver for sig uden Hensyn til det samlede Resultat af samtlige Ændringsforslag. Det er ikke muligt paa denne Maade at overse Helheden hverken for et Finansudvalg eller for en Finansminister. Jeg tror, der er Grund til med Resultatet af den nu stedfundne Finanslovbehandling for Øje at understrege det ønskelige i, at man fra Administrationens Side i højere Grad, end Tilfældet har været i de senere Aar, og navnlig end det har været i Aar, søger at affatte Budgettet om Sommeren, saa at det er Budgettet, de enkelte Poster, der behandles, og at det, for saa vidt der bliver stillet Ændringsforslag — og det vil selvfølgelig aldrig kunne undgaas —, bliver af mindre indgribende Art og kun saadanne, som man maa indrømme, det ikke har været muligt at faa med, da man lagde Budgettet.

Jeg skal gøre nogle Bemærkninger angaaende Finanslovens Affattelse. Der var ved 2den Behandling af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) stillet en Række Ændringsforslag, der kortelig kunne sammenfattes under den Betegnelse, at de tilsigtede at foretage en anden Postering, end der nu findes, af Udgifterne under Trafikministeriet, en anden Fordeling paa § 6, I. og paa § 27. Disse Ændringsforslag, som gik meget videre, end jeg mener var berettiget, have baade hos mig personlig, og jeg tør sige hos en ikke ringe Del af Finansudvalgets Medlemmer, vundet nogen Sympati. Jeg har Bemyndigelse til at sige, at der i Finansudvalget er Sympati for at arbejde hen til at faa et noget mere nøgternt Budget, en noget mere fornuftig Opstilling af Udgifterne paa § 27 og § 6 end nu anvendes. Jeg tror, det maa indrømmes, at en Del af de Udgifter, der nu opføres paa § 27 som Forøgelse af Formuen, alligevel, naar det kommer til Stykket, ikke kunne betragtes som en Forøgelse af Formuen. Selv om det maa indrømmes — og fra min Side indrømmes det med Anerkendelse overfor Trafikministeren —, at vi i langt højere Grad end tidligere have Ret til nu at betragte Statsbanerne som et Aktiv,